

N° 1.

Tammikuulla 1898. 3:s vuosikerta.

Tilauhinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

Markuksen evankeliumin 7:s luku v. 31—37.

Kuva, joka tästä lähtien tulee kaunistamaan Kuuromyökkäin lehteä, kuvaa kuinka Vapahtajamme Jesus paransi kuuromyökan.

Evankelista Markus kertoo että Jesus tuli Sidonin ja Tyron maan ääristä Galilean meren luo. Hän tiesi että fariseukset ja kirjannoppineet tahtoivat tappaa hänet ja luuli olevansa täällä rauhassa ja tuntemattomana. Mutta hänen maineensa oli kaikunut tännekin asti. Joka paikkaan, mihin Jesus vaan tuli, tuotiin hänen luokseensa sairaita ja onnettomia ihmisiä parannettaviksi. Jesuksen tullessa Galilean meren luo, toivat ihmiset hänen luokseen kuuromyökan ja pyysivät että Jesus panisi kätensä hänen päällensä. He uskoivat että kuuromyökkä heti oppisi puhumaan ja kuulemaan, jos Jesus vaan panisi kätensä hänen päällensä. Jesus on aina valmis auttamaan ihmisiä. Niinpä nytkin. Hän otti kuuromyökan erikseen

kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa ja rupesi (= tarttui) hänen kieleensä. Sitten Jesus katsoi taivaaseen, rukoili Jumalaa ja sanoi „aukene“. Kun Jesus paransi sairaita, kysyi hän heiltä, „mitä sinä tahdot että minä tekisin sinulle“, eli „uskotko sinä“. Kuuromykältä Jesus ei kysynyt mitään, sentähden että hän tiesi ettei kukaan ollut opettanut kuuromykkää uskomaan. Mutta Jesus ei tahtonut parantaa ainoastaan kuuromykkäin ruumista, hän tahtoi myös tehdä hänen sielunsa terveeksi. Jesus tahtoi opettaa kuuromykkää uskomaan ja luottamaan Jumalaan. Hän loi silmänsä taivaaseen ja rukoili Jumalaa, hän tahtoi samalla opettaa kuuromykkää rukoilemaan. Sitten vasta hän paransi hänet sanomalla ainoastaan yhden ainoan sanan „aukene“. Ja kuuromykkä kuuli ja puhui heti. Markus ei kerro evankeliumissaan, mitä kuuromykkä ensin sanoi. Me luulemme kumminkin että hän ensin koko sydämmestänsä kiitti Jesusta.

Rakkaat kuuromykkät! Jesus on parantanut teidätkin. Te olette koulussa oppineet tuntemaan Jesuksen, uskomaan ja luottamaan häneen. Teidän pitää olla siitä iloisia ja kiitollisia Jumalalle. Teidän pitää olla uskolliset hänelle kuolemaanne saakka, jolloin hän antaa teille iankaikkisen elämän kruunun.

Saarnoja kuuromykille.

Kerran minä näin kirkossa kaksi kuuromykkänuorukaista, jotka siinä istuivat toisten rippivieraitten kanssa. Nämät kuuromykkät tahtoivat käydä Herran Pyhälle Ehtoolliselle niinkuin kuulevatkin. Pastori saarnasi eli piti rippipuheen. Hän seisoi silloin saarnastuolissa, joka oli kuuromykkäin selän takana. Hän puhui kaikille, jotka olivat kirkossa. Mutta eivät kuuromykkät kuulleet, mitä hän sanoi. Minä huomasin myöskin, että nämät pojat pitkään aikaan eivät katsoneetkaan pappia. He olivat koulussa oppineet huomaamaan ihmisten huulilta, mitä he puhuvat. Mutta kirkossa

he voivat ainoastaan hyvin huonosti nähdä, mitä pappi sanoi, sillä hän puhui jotenkin sukkelaan ja seisoi kaukana heistä. Myöskin hän käytti monta sanaa, joita he eivät ymmärtäneet. Kirkossa nämät kuuromykkät pojat istuivat, mutta he siis eivät tietäneet, mitä pappi Herran palvelijana puhui ihmisille. Ja hän puhui heille tärkeistä asioista. Hän puhui siitä armosta ja voimasta, jotka Jumala Pyhässä Ehtoollisessa antaa ihmisille. Hän puhui siitä, minkälaisina meidän pitää käydä Herran Ehtoolliselle. Tärkeätä on ymmärtää ja muistaa näitä asioita, ja sentähden papit aina muistuttavat niistä, ennenkuin he antavat ihmisille Pyhän Ehtoollisen. Surullista oli mielestäni ajatella, että monet kuuromykkät Ehtoollisvieraat eivät saa mitään opetusta näistä tärkeistä asioista niinkuin kuulevat saavat. He kyllä hyvin tarvitsevat opetusta ja muistuttamista, sillä ihminen unhottaa usein paljon, jonka hän on oppinut koulussa ja kuitenkin hänen pitäisi oppia ymmärtämään paljon enemmän kuin, mitä hän ymmärsi lapsena koulussa.

Olen sentähden ajatellut: kuuromykkät tarvitsevat *kirjaa*, josta he saavat lukea Herran Ehtoollisesta, ennenkuin he rippivieraina menevät siihen. Olen kysynyt muutamilta papeilta, tahtoivatko he antaa saarnoja kirjaan kuuromykille. He ovat vastanneet, että he mielellään opettaisivat heitä, mutta eivät tiedä, mitä sanoja kuuromykkät ymmärtävät, ja mitä he eivät ymmärrä. He ovat antaneet saarnansa, ja minä olen koettanut kirjoittaa helpoilla sanoilla samaa, mitä pastorit ja rovastit ovat saarnoissaan opettaneet. Kun nämät saarnat olivat valmiiksi kirjoitetut, niin ne vietiin kirjapainoon, ja siinä painettiin kirja, jonka nimi on „*Saarnoja kuuromykille*“. Tämä kirja on nyt valmis. Siinä on ensin 6 rippisaarnaa, jotka eri papit ovat kirjoittaneet. Sitten kirjassa on vielä 9 muuta saarnaa. Turun kuuromykkäin koulun johtaja, pastori Nordman on kirjoittanut yhden näistä saarnoista kuuromykille. Toisen saarnan kirjoitti heille tuomiorovasti Schvartzberg, joka Kuopion kuuromykkäin koulussa monta kertaa on laskenut oppilaita Herran Pyhälle Ehtoolliselle. Muut vieraat papit ovat ystävällisesti antaneet muut saarnat ja he ovat toivottaneet, että Jumala siunaisi tätä työtä, niin että siitä tulisi hyötyä kuuromykille, eli että he tämän kirjan kautta saisivat sitä hengellistä hyvää, jota heidän sielunsa tarvitsevat. „Sanokaa minulta terveisiä kuuromykille oppilailenne,“ kirjoitti eräs pastori,

joka on kertonut saarnassansa kuuromykille halvatus miehen parantamisesta. „Jumala antakoon iloa kuuromykille“, toivotti toinen pappi, joka saarnassansa puhuu siitä parhaimmasta ilosta, joka pysyy uskovan ihmisen sydämessä myöskin vaivan ja murheen aikana.

Toivon nyt, että monet kuuromykät voivat ymmärtää nämät rippipuheet ja muut saarnat uudessa kirjassa, jos he ajattelevasti lukevat ne. Luulen, että he vähitellen oppivat paremmin ymmärtämään sellaisia vaikeita paikkoja, joita he ymmärtävät huonosti, silloin kun he ensimmäisen kerran lukevat ne. Kun on lukenut ajattelevaisesti muutamia saarnoja, niin voi myöskin paremmin ymmärtää toiset saarnat.

Paras kirja on Pyhä Raamattu. Siitä me kaikki saamme lukea Jumalan omaa sanaa. Mutta usein tarvitsemme opetusta ja selityksiä tähän pyhään sanaan, että me voisimme paremmin ymmärtää sitä. Tällaisia selityksiä ovat rippipuheet ja muut saarnat, jotka saarnataan ja kirjoitetaan kuuleville. Tavallisissa saarnakirjoissa on paljon sanoja, joita kuuromykät eivät ymmärrä, ja sentähden he sanovat niitä vaikeiksi. Tässäkin kuuromykkäin uudessa saarnakirjassa on luultavasti monessa paikassa sanoja ja lauseita, joita eivät kaikki entiset oppilaamme voi ymmärtää. Ne, jotka ovat olleet koulussa monta vuotta ja oppineet hyvin, ymmärtävät enemmän; toiset ymmärtävät vähän. Jos ihminen ainoastaan vähä ymmärtäsi Jumalan sanaa, mutta tahtoo muistaa ja totella sitä, niin se on oikein ja hyvä. Silloin Jumala antaa hänelle ymmärrystä, niin että hän oppii enemmän ja paremmin ymmärtämään Jumalan tahtoa. Sentähden on tärkeätä rukoilla, että Jumala opettaisi meitä oikein uskomaan ja tottelemaan Hänen pyhää Sanaansa. Silloin se tuottaa siunausta meille. Silloin sielumme saa Herran Sanasta sitä ravintoa, jota se tarvitsee. — Tämäkin pieni kirja on tehty sitä varten, että kuuromykät voisivat saada siitä ravintoa sielulle.

Tämän lehden viimeisellä sivulla on ilmoitettu, missä saa ostaa näitä uusia kirjoja.

Kun kirjoja painetaan, niin täytyy maksaa paljonkin rahaa kirjapainon omistajalle. Niin on myöskin maksettu näistä saarnakirjoista. Ehkä kestää monta vuotta, ennenkuin kaikki kirjat ovat myydyt ja rahat saatu sillä tavalla takaisin. Mutta on annettu

lahjaksi rahaa sitä varten, että voisi painattaa saarnoja kuuromykille. Nämät rahat annettiin kahden vanhan opettajattaren muistoksi, jotka ovat kuolleet.

Nämät opettajattaret elivät ennen Turun kaupungissa. He olivat sisaria, ja heidän nimensä olivat *Augusta Heurlin* ja *Maria Lovisa Heurlin*. He opettivat kuulevia tyttöjä koulussa, joka sanottiin Hörliinin kouluksi. Toinen opetti Jumalan sanaa ja muita opetusaineita; toinen opetti käsitöitä. Molemmat olivat ystävällisiä oppilaille. Molemmat myöskin rakastivat Jumalan sanaa ja tiesivät, että se on ihmisen paras tavara. Mielellään he lukivat sitä elämänsä loppuun asti. Sentähden on nyt heidän muistoksensa annettu rahaa saarnakirjan painamiseen kuuromykille..

Mielellään muistavat monet Hörliinin koulun entiset oppilaat kouluaikaansa. Siinä opetti kauan aikaa sitte Piispa Alopæus, joka silloin myöskin oli Turun kuuromykkäin koulun johtaja. Monet niistä tytöistä, joille hän opetti Jumalan sanaa, ovat nyt itse opettajattaria kuulevain kouluissa. Kolme niistä ovat kuuromykkäin opettajattaria. Yksi heistä opettaa nyt kuuromykkiä Turussa, toinen Jyväskylässä, kolmas Kuopiossa. Kaksi Hörliinin koulun entisistä oppilaista ovat ruvenneet opettamaan sokeita.

Mielellään monet kuuromykätkin muistavat koulunsa, jossa he toisten kumppanien kanssa ovat saaneet opetusta. Kouluissa pitää tehdä paljon työtä, mutta ahkerat oppilaat eivät pelkää työtä. Jos opettajat ja oppilaat ovat ystävälliset toisillensa, niin kaikilla tavallisesti on hauskaa koulussa, ja silloin koulu käy heille rakkaaksi. Nyt on taas alkanut uusi vuosi ja uusi lukukausi. Toivottakaamme menestystä ja siunausta työlle tänäkin uutena vuonna! Toivottakaamme, että kaikki kuuromykkäin koulut tekisivät työtä mielellään, ahkerasti ja rehellisesti!

N. H—s.

Kirjeitä Kuuromykiltä.

I.

Pöytyällä Joulukuun 27 p:nä 1897.

Nyt otan kynän käteeni ja piivän kuuromykkäin lehden palstoihin. Toivotan onnea ja sydämmellisiä terveisiä tuttavilleni

ja tämän lehden lukijoille. Hauskaa on että joulunvietto on lähestynyt. Me vietimme riemulla joulua Vapahtajamme Jesuksen syntymän muistoksi. Joulutervehdyksessä me rukoilkaamme Jumalaa ja veisatkaamme riemuveisulla (vaikka eivät osaa kuuromykät suulla veisata, tietää Jumala kuitenkin kuuromykkien ajatukset). Niin on Jumala rakastanut syntistä ihmistä että hän antoi ainoan poikansa maailmaan vapahtamaan syntisiä ihmisiä kuoleman ja kadotuksen vallasta.

Ottakaamme se vastaan ilolla! Jättäkäämme pois ne ilot, joita synti tuo myötänsä! Siihen synnin tuomaan iloluetteloon kuuluvat viinan surkeat seuraukset, tanssit ja haureudet, kiroilemiset ja muut pelit, valheet ja parjaukset. Jouluaamuna kirkoissamme yhdymme vapaasta sydämestämme laulamaan tuon suloisen hymnin, jonka jo lähemmä kaksi tuhatta vuotta sitten tuo kaunis enkeli-kööri lauloi Betlehemin kedolla köyhille, mutta herralle rakkaille paimenille, „Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa ja maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto!“

Pöytyän pitäjällä on vaan rauhaisaa. Minä olen ollut täällä kyläsuutarin työssä 2½ vuotta. Minä olen saanut kuuromykkäin lehden, josta tarkasti seurasin tietoja suomalaisten ja myöskin ulkomaalaisten kuuromykkien elämän vaiheista. Kyllä tässä lehdessä on erittäin hauskaa ja hyvää lukemista. Viime marraskuun 26 p:nä varhain aamusella sää oli kirkas ja kylmä, näkyi taivaalla tiheään tähtiä, matkustaessani hevosella Kyrön asemalle, äkkiä tuli hiukan pimeys ja paksu pilvi lensi koko taivaan rantaa kohden, josta satoi lunta. Onnellisesti saavuin Kyrön asemalle. Siellä odotin vähän aikaa kunnes juna tulee Turusta päin, nousin junaan ja matkustin Tampereen kaupunkiin. Toijalan asemalta lähti juna säännöllisellä nopeudella Tampereen asemalle. Siellä kohtasin kuuromykkä Leimanin. Nyt olen suutarintyössä suutarimestari Helinin luona Tampereella. Suureksi hämmästykseksi näin siellä sähkölyhdyn, johon ei kukaan mennyt ylös eikä sytytä tulitikuilla, vaan kuinka itsestään leviää äkkiä voimakas sähkövalo ja säteilee hyvin yön pimeydessä. Tampereella on hauska olla työssä. Sieltä Joulukuun 21 p:nä tulin kotimaalle jouluksi Pöytyälle. Muutaman viikon kuluttua matkustan takaisin Tampereelle.

Nikolai Lindvall.

II.

Kokemäki 18¹/₄98.

Arvoisa johtaja!

Ensimmäisen kerran kirjoitan „Kuuromykkäin lehteen“. Onnellista utta vuotta tahdon toivottaa teille kaikille rakkaille kuuromykille. Saan ilmoittaa, että voin hyvin ja olen terveenä. Kiitän rakasta taivaallista isää terveydestä.

Asun vanhempieni luona Kokemäellä. Teen käsitöitä kotona maalla siitä asti, kun pääsin pois Kuopion kuuromykkäin koulusta, jossa kävin 7 vuotta ja myöskin Huittisten viittauskoulussa. Viime keväänä kävin Herran Ehtoollisella Kuopiossa. Minä luen hyvin tarkoin „Kuuromykkäin lehtiä“. Miinusta tuntuu hauskalta, vaikka olenkin ainoa kuuromykkä täällä. Viihdyn hyvin puhuvain ja kuulevain ihmisten kanssa.

Kokemäen kansakoulussa oli 25-vuotinen muistojuhla 29 p. Joulukuuta. Kävin siellä, jossa oli joukko vieraita. Uno Cygnaeuksen kuva oli varustettu kauniilla koristuksilla ja lipuilla. Tulin hyvin iloiseksi ja hämmästyin, kun rakas johtaja Killinen oli myös siellä. Heti tunsin ja tervehdin häntä. Hän puhui Uno Cygnaeuksesta vieraille. Siellä pidettiin paljon puheita, lausuttiin runoja ja laulettiin, soitettiin, y. m. Ihmiset muistavat vielä sitä aikaa, kun Uno Cygnaeus perusti kansakoulun Kokemäen Tulkilaan v. 1872 eli 25 vuotta sitten. He rakastavat Cygnaeusta. Seuraavana päivänä johtaja Killinen kävi kodissani. Tulin hyvin iloiseksi, kun hän antoi minulle valokuvan muistoksi. Hän on ennen ollut Kokemäen kansakoulun opettajana. Sitten hän muutti Kuopioon kuuromykkäin koulun opettajaksi.

Terveisiä kaikille rakkaille opettajille, opettajattarille ja kuuromykille! Jääkää Herran haltuun!

Kunnioituksella:
Anni Sallgén.

Tietoja kuuromykistä.

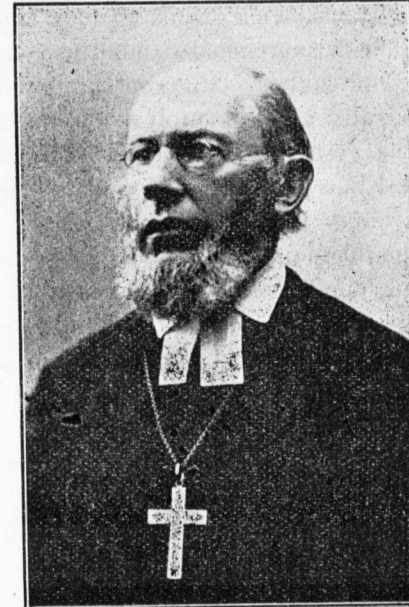
Vaasaan on muuttanut 2 kuuromykkää Saarijärveltä. Heidän nimensä ovat *Ida Hänninen* ja *Amanda Järvinen*. Molemmat ovat nauttineet puheopetusta Kuopion kuuromykkäin koulussa. Eräs kuuromykkä tyttö on muuttanut Porvoosta Turkuun. Hänen nimensä on *Kyllönen* ja palvelee kuuromykk. opettajattaren *Emma Lundelin* sisaren luona.

A. T.

† Fredrik Knut Lundberg.

15 päivänä marraskuuta v. 1897 kuoli Pietarsaareissa tylsämielisten opettaja Fredrik Knut Lundberg. Hän oli syntynyt Ruotsissa, mutta muutti nuorena Suomeen ja asui täällä kuolemaansa saakka. Hänen isänsä oli kirjanpainaja Tukholmassa, jossa Fredrik Knut Lundberg syntyi 12 päivänä marraskuuta v. 1824. Nuorena rupesi hän puusepän oppiin Tukholmassa, muutti sitten Suomeen Vaasaan, jossa hänen veljensä oli kirjanpainajana. Siellä perusti hän oman puusepäntiikkeen. Hän oli myös Vaasassa käsityöopettajana reaalikoulussa ja kirjanpitäjänä monessa tehtaassa. Jonkun aikaa oli hänellä myös hallussaan Siuron tila, jota hän viljeli erinomaisen hyvin. Vuonna 1870 tuli Lundberg työnjohtajaksi ja pürustuksen opettajaksi Pietarsaaren kuuromykkäin kouluun. Kotimaassaan Ruotsissa oli hän nähnyt että kuuromyikkiä voidaan opettaa puhumaan. Pietarsaaren kuuromykkäin koulussa opetti hän kuuromyikkiä puhumaan. Ruotsissa oli hän myös ollut yhden vuoden opettajana sokeain koulussa. Vuonna 1877 avasi hän Pietarsaareissa koulun tylsämielisiä lapsia varten. Koululla oli alussa pieni valtioapu ja oli Lundbergillä paljon huolta koulustansa. Vuonna 1892 erosi hän opettajatoimestaan huonon terveytensä takia.

C. H. Alopæus.

Turusta.

Syyslukukausi päätettiin joulukuun 18 päivänä pienellä juhlalla. Kello 5 j. pp. kokoontuivat koululle oppilaat, muutamia lasten vanhempia ja joukko kuuromykkäin ystäviä.

Kun oli juotu kuppi kahvia, avattiin rukoussalin ovet. Keskellä salin lattiaa seisoi kaunis joulupuu. Siinä oli paljon nähtävää. Monenlaiset koristeet, leivokset, omevat ja kynttilät sen vihreillä oksilla näyttivät sieviltä. Puun oksilla oli myös pitkä silkkipaperi, jossa oli Raamatunlause: „Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto“. — Puu! puu! — lausuiivat pienetkin oppilaat, kun he näkivät joulupuun. He olivat

ennenkin puita nähneet. Mutta niin kaunista puuta ei koskaan. Uteliaina kiersivät he puuta ja kun omenoita näkivät huusivat iloisina: pallo! pallo! Hauskaa oli nähdä pienten kuuromykkäin viatonta iloa. Mutta vielä suuremmaksi muuttui ilo. Saliin näet astui neljä hyvin pientä ukkoa. Punaiset lakit oli heillä päässä ja leuvassa pitkät parrat. Ukot kantoivat suuria säkkejä. Iloisina juoksivat oppilaat ukkojen perästä. Mutta suurin silmin heitä katsoivat pienet pojat Elias ja Kalle. He eivät olleet nähneet ennen sellaisia pieniä partaukkoja. Pian aukaisivat ukot pussinsa ja jakelivat oppilaille joululahjoja. He saivat vaatteita y. m. tarpeellisia tavaroita. Pienet oppilaat saivat myöskin leikkikaluja ja kuvakirjoja. Pieni Elias sai nukken ja Kalle pahvihevosen. Nekös heistä hyvät olivat. Iloisena näytteli Elias nukkeaan ja Kalle hyppien veteli hevostaan lattialla. Ensi kerran elämässään he saivat sellaisia leikkikaluja. Oikea lapsen ilo loisti heidän silmistään. Kaikki olivat iloisia ja tyytyväisiä. Tällaista iloa oli hauska katsella. -- Sitä paitsi annettiin oppilaille makeisia.

Illan kuluessa lausui kuudennen luokan oppilas Sävele Nummelin erittäin hyvin ja selvästi seuraavan runon:

Kuuromykkäoppilaat joulukuusella.

Ulkona on pimeätä
Kylmä tuuli puhaltaa;
Mutta tääll' on valoisata,
Lämmintä ja ihanaa.

Täällä kuusi loistossansa
Seisoo juhlapuvussaan,
Tarjoellen lahjojansa
Vihannoilta oksiltaan.

Minkätähden? minkätähden?
Kysyt sinä ihmeissäs. —

Nyt on joulu —! Senpätähden
Sinäkin olet iloissas.

Nyt on joulu —; syntynyt on
Jesus meitä auttamaan;
Synnin meiltä ottanut on,
Pelastanut elämään.

Tule nytkin vieraaksemme
Rakas Jesus ystävä!
Johda meidän elämämme,
Suojaa aina vaaroista!

Sitten kerran taivahassa
Laulaa saamme kiitosta,
Vaikka suumme täällä maassa
Suljettu on laulusta.

Vähitellen alkoivat joulukuusen kynttilät sammua. Lopuksi piti johtaja rukoukset. Iloisina ja kiitollisina sanoivat oppilaat „hyvästi“. Toiset itkivät, kun erosivat kumppaneistaan ja opettajistaan. Näin päättyi tämä hauska juhla. Seuraavana aamuna läksivät oppilaat matkalle kotiansa jouluksi.

Pieniä tietoja.

— Vaasan kuuromykk. yhdistys kokoontui sunnuntai-iltana 4 p:nä joulukuuta suomalaisella lyseolla. Yhdistyksen vastalaaditut säännöt tarkastettiin pykälä pykälältä sekä hyväksyttiin pienillä muutoksilla, muun muassa jätettiin pois ehdotettu sisäänkirjoitusraha 50 penniä. Sääntöihin lisättiin määräys, että yhdistys panisi toi-

meen yksityisiä kuuromyökkäin kokouksia joka sunnuntai, ja kuu-kausikokouksen kerran kuussa. Väliaikaisen toimikunnan huoleksi jätettiin sääntöjen vahvistuksen hakeminen läänin kuvernööriltä. Johtokunnan ehdotuksen mukaan päätettiin viettää vuosijuhla joulukuun 28 p:nä. Juhlatoimikuntaan valittiin herrat Albert Tallroth ja Axel Tallroth sekä Gerda Tallroth, hovioikeuden neuvoksetar Aline Tegengren, neiti Tegengren ja hra Jaakko Tegengren sekä neiti Eine Laakso.

Listoja mainittuun juhlaan tarvittavain varain kokoomiseksi lähetettiin Mentonin ja Heynon kirjakauppoihin.

Yhdistyksen joulujuhla vietettiin tiistai-iltana 28 p:nä joulukuuta suomalaisella lyseolla. Yhdistyksen puheenjohtaja Albert Tallroth piti merkikielellä puheen. Tässä puheessa hän viittamalla puhui joulun merkityksestä, jota kaikkien ihmisten pitää toisilleen osoittaa. Muutamilla sanoilla hän tervehti läsnäolevia ja huomautti että sellaista juhlaa nyt ensikerran vietetään Vaasassa. Yhdistyksen puhuvien jäsenien puheenjohtaja Axel Tallroth puhui tulkitsemalla suullisesti edellisen puhujan ajatukset. Juhlaan olivat hovioikeuden neuvoksetar Aline Tegengren, tohtorinna Sofia Forsman ja kauppias Lukjanoff lähettäneet lahjoja. Yhdistyksen puheenjohtaja kehoitti kuuromyökkäiä ahkeruudella ja hyvällä käytöksellä kohottamaan asemaansa elämässä.

Kauniin joulukuusen ympärillä vielä leikittiin. Kaikki jäsenet näkivät että ilo ja tyytyväisyys loisti kaikkien silmistä. Lahjoja jaettiin pussista jokaiselle yksi paketti sokeria, kahvia ja kuuromyökkäin opettajain K. O. Malmin, Fritz Hirnin ja Alopæuksen medaljonkikuvia. Sitte jakelivat kuuromyökät keskenään toisilleen lahjoja. Sillä pukkiukkoa juhlassa ei ollut. Puheenjohtaja sai m. m. yhden suuren paketin, jossa oli liina. Puhuvien jäsenien puheenjohtaja sai myös kauniin kukan. — Kirjakaupoissa olleihin listoihin oli tätä juhlaa varten merkitty 35 markkaa 50 penniä. Kaikille juhlaan tulleille tarjottiin teetä, hedelmiä, omenia, karamelliä ja viinirypäleitä. Lopuksi jaettiin joulukuusen hedelmätkin.

Juhlaan saapui seuraavat sähkösanomat:

Helsingistä: „Vaasan kuuromyökkäin yhdistykselle toivottaa Helsingin kuuromyökkäin yhdistys Jumalan siunausta ensimmäiseen joulujuhlaan ja hyvää loppua vanhalle vuodelle.

Nouskoon ilo kattoon asti!

Stadius“.

Turusta: „Iloista joulujuhlaa, hyvää loppua ja onnellista uutta vuotta toivottaa!

Turun kuuromyökkäinyhdistys.

Hirn“.

Tampereelta: „Onnittelten ensimmäistä joulujuhlaa.

Attila“.

Kuuromyökkä.

— **Valtakirjan** on Senaatti antanut pastori A. E. Nordman'ille Turun kuuromyökkäin koulun johtajan virkaan ja A. I. Savolaiselle Mikkelin kuuromyökkäin koulun johtajan virkaan.

Valtakirjan on Koulutoimen-ylihallitus antanut opettajattaren virkaan Turun kuuromyökkäin koulussa rouva S. Nordman'ille.

— **Kouluylhallitus** on määrännyt herra K. Reposen 2 koetusvuotena hoitamaan opettajan virkaa Mikkelin kuuromyökkäin koulussa ja herra E. Pesosen samana aikana hoitamaan opettajan virkaa Turun kuuromyökkäin koulussa.

— **Joulukuun 8—11 päivinä v. 1897** suoritti neiti Elli Keppelerus tietopuoliset tutkinnot ja käytännölliset opettajakokeet Kuopion kuuromyökkäin koulussa vakinaisten opettajatarvirkein saamista varten.

— **Suomen maan kuuromyökkäin kouluissa** on lukuvuonna 1896—97 ollut yhteensä 412 oppilasta eli 232 poikaa ja 180 tyttöä. Näistä on 351 oppilaalla ollut suomi, 61 oppilaalla ruotsi äidinkielenä. Opettajia oli viime lukuvuonna 23, opettajattaria 45. Yhteensä ovat kuuromyökkäin koulut maksaneet viime lukuvuonna 231,740 markkaa.

Kuopion ja Helsingin sokeain kouluissa oli yhteensä 84 oppilasta, 38 poikaa ja 46 tyttöä. Opettajia oli 7, opettajattaria 14. Koulut maksoivat yhteensä 76,028 markkaa.

— **Turun kuuromyökkäin koulun uudet piirustukset** ovat nyt lopullisesti vahvistetut. Koulua varten rakennetaan Ryssänmäelle kolme eri rakennusta, koulua, asunalaitosta ja ulkohuoneita varten. Kaikki rakennukset tehdään kivistä. Koulurakennus tulee olemaan kaksikerroksinen, asunalaitos yksikerroksinen.

— **Suomen Aistivalliskoulujen lehti** ilmestyy myöskin v. 1898. Lehteä ilmestyy 9 numeroa vuodessa. Toimitukseen kuuluvat Kuopion kuuromyökkäin koulun johtaja K. Killinen ja opettajatar samassa koulussa Naemi Helsingius, Kuopion sokeain koulun johtaja K. Lyytikäinen, Perttulan tylsämielisten koulun johtaja E. L. Hedman, Mikkelin kuuromyökkäin koulun johtaja A. I. Savolainen ja Porvoon kuuromyökkäin koulun johtaja O. Viehmann.

— **Kuuromyökkäin yhdistyksien joulujuhlat.** Turun kuuromyökkäin yhdistyksen joulujuhla vietettiin 26 päivä joulukuuta vanhalla kuuromyökkäin koululla Kasken kadun varrella. Vaasan kuuromyökkäin yhdistys vietti joulujuhlansa 28 päivä joulukuuta suomalaisella lyseolla. Helsingin kuuromyökkäin yhd. 6 p. tammikuuta Pienen Roobertin kadun varrella hyyräämissään huoneissa ja Ilmajoen kuuromyökkäin yhd. vietti joulujuhlansa seurahuoneella 7—8 p. tammikuuta.

A. T.

— **Joululahjoja.** Turun kuuromykkäin yhd. puheenjohtaja Hirn ja rouvansa ovat saaneet joululahjaksi hopeaisen sokeriastian yhdistyksen jäseniltä.

A. T.

— **Kuuromykkäin yhdistyksen** perustamisesta Tampereelle on pitkin syksyä kerrottu Tampereen sanomalehdissä, mutta ei kuitenkaan mitään yhdistystä ole sinne aikaan saatu, syystä että ei kukaan taida tulkita kuuromykkäin ajatuksia kuuleville ihmisille.

A. T.

— **Yli ajettu.** Kun kuuromykkä neiti Justiina Anttila viime joulukuun 18 päivänä seisoj ja katseli kauppaupodin ikkunassa joulunäyttelyä Vaasan Palosaarella, ajoi leipuri Virtasen renki niin huolimattomasti että Anttila kaatui hevosen jalkoihin ja joutui reen alle sekä meni tainnoksiin. Hän vietiin heti kotia ja oli hyvin pahasti loukkaantunut, mutta on jo paranemaan päin. Asia kuului tulevan raastuvanoikeuden käsiteltäväksi.

A. T.

— **Turun kuuromykkäin yhdistys** vietti joulujuhlansa 26 p:nä joulukuuta klo 5 j. pp. Kasken kadulla sijaitsevassa kuuromykkäin koulussa. Ensin yhdistyksen puheenjohtaja herra F. Hirn viittaamalla lausui läsnäolevat tervetulleiksi ja ilmaisi ilonsa siitä, että vieraatkin kunnioittivat juhlaa läsnäolollansa. Sitten esiintoi rouva Hirn tervehdyksen Helsingin kuuromykkäin yhdistykseltä, sillä sen yhdistyksen puheenjohtaja oli päivää ennen matkustanut pois Turusta. Vaasan kuuromykkäin yhdistyksen puheenjohtaja Alb. Tallroth toivoi myös Jumalan siunausta joulujuhlalle. Muutamia hauskoja leikkejä leikittiin, joiden ohessa jaettiin kuuromykkäin joululahjat. Mitään äänestä ilon huudahtusta ei tietystikkään voinut tulla kysymykseen, mutta niiden asemesta loistivat kuuromykkäin kasvat ilosta. Virvokkeet ja kaikenlaiset makeiset, niinkuin omenat, viikunat ja muut hedelmät, karamellit, tee ja voileivät, joita jaettiin, olivat nekin apuna ilon korkeimmilleen kohoamiseen. Varoja niin hyvin joululahjoihin kuin makeisiin, otettiin yhdistyksen yhteisestä teekassasta.

Läsnäolijoista huomattiin opettajattaret Lundell Porvoosta ja Andersson Pietarsaarelta, neidit Carlstedt ja Kyllönen Porvoosta, nikkari Marjaaho Helsingistä ja Albert Tallroth Vaasasta.

Kuuromykkä.

— **Kuollut.** Viime joulukuun 15 p:nä kuoli Helsingissä Marian sairaalassa kuuromykkä litografi-oppilas Frans Alfred Löfström. Hän syntyi Helsingissä 12 p:nä kesäkuuta 1879 ja oli siis 19 vuotta vanha. Hän kävi kuuromykkäin koulussa Porvoossa 6 eli 7 vuotta. Hänen vanhempansa Karl ja Henrika Löfström asuivat Helsingissä, isänsä oli kellon soittaja Nikolain kirkossa. Frans Löfström on ol-

lut Veilin & Göösin kirjapainossa litografian opissa. Frans Löfström sairasti vatsatautia. Hän oli oppinut koristemaalausta, piirustusta ja rakennuspiirustusta Suomen teollisuusyhdistyksen koulussa Ateenumissa. Hän oli etevä ja taitava oppilas ja sai usein palkintoja. Hän oli myös siivo, ahkera ja hiljainen poika ja kaikki jäsenet rakkastivat häntä.

Perjantaina 29 p:nä jouluk. laskettiin ikuisen lepoon uuteen lutherilaiseen hautausmaahan Frans Alfred Löfströmin maalliset jäännökset. Sitte kun häntä surevat omaiset ja toverit olivat luo- neet haudan umpeen, laskettiin muutamia seppeleitä niiden joukossa Veilin & Göösin litografiosastolta, jossa vainaja ennen on työskennellyt sekä Helsingin kuuromykkäin yhdistykseltä erään jäsenen kautta joka viittaamalla esiintoi viimeisen tervehdyksen, niin aikaisin pois menneelle ystävälle ja yhdistyksen jäsenelle.

A. T.

— **C. H. Alopæus'**en kuva on nyt pantu tähän lehteen. Monet kuuromykkät, jotka eivät ensimmäisenä vuonna tietäneet tilata lehteä, ovat meitä pyytäneet painattaa hänen kuvansa uudestaan. Olemmekin sen nyt tehneet.

☛ **Kirjeraihtoa.** Useita kirjoituksia on tilan puutteessa täytynyt jättää ensi numeroon.

☛ **Herra insinööri Laurell'ille, joka ilmaiseksi on piirustanut ensimmäisellä sivulla olevan kuvan ja Kuuromykkäin lehden nimen lausumme tämän kautta sydämellisimmät kiitokset.**

Ilmoituksia.

Tilausilmoitus.

Kuuromykkäin lehti ilmestyy taas vuonna 1898 Mikkelissä. Lehteä ilmestyy 8 numeroa vuodessa nimittäin: **Tammi-, Maalis-, Huhti-, Touko-, Syys-, Loka- Marras- ja Joulukuussa.** Kuuromykkäin lehdessä tulee tänäkin vuonna olemaan kuvia. Lehti sisältää hyvää ja opettavaista lukemista **kuuromykkille.** Kuuromykkäin lehden kautta saavat kuuromykkät tietoja toisistaan. Kuulevatkin ih-

miset tulevat Kuuromykkäin lehden kautta tuntemaan ja tietämään paremmin kuuromyikkiä veljiään ja sisariaan, tilatessaan lehteä. Monet kokeneet kuuromykkäin opettajat ja opettajattaret kirjoittavat Kuuromykkäin lehteen. Lehti maksaa tilattuna jokaisesta maamme postikonttorista taikka Kuuromykkäin lehden toimitukselta Mikkelissä 1 markan. (Toimitukselta tilatessa on tilausraha paras lähettää postimerkeissä).

Toimittajat:

A. I. Savolainen.

johtaja.

K. Reponen.

opettaja.

Saarnoja Kuuromykille.

Tässä uudessa kirjassa on 15 saarnaa. Siinä on 93 sivua. Kirjan hinta on ainoastaan 50 penniä. Näitä kirjoja myydään Kuopion, Turun ja Mikkelin kuuromykkäin kouluissa sekä Helsingissä Kuuromykkäin Yhdistyksellä. Voi myöskin kirjoittaa ja pyytää saarnakirjoja Kuopiosta, osoitteella: „Opettajatar N. Helsingius, Kuopio.“ Silloin pitää panna sisään kirjeeseen 3 uutta 20 pennin postimerkkiä eli 60 penniä. Kun kirja lähetetään postissa, niin pitää maksaa vähintään 10 penniä postimaksua, ja itse kirja maksaa 50 penniä.

HUOM! *Kuuromykkäin ilmoituksista „Kuuromykkäin lehdessä“ ei oteta maksua.*

Sisällys: Markuksen evankeliumin 7:s luku v. 31—37. — Saarnoja kuuromykille. — Kirjeitä kuuromykiltä. I. II. — Tietoja kuuromykistä. — † Fredrik Knut Lundberg. — Piispa C. H. Alopæus (kuva). — Turusta. — Pieniä tietoja. Ilmoituksia.

Mikkelissä, Aleks. Kasurisen kirjapainossa, 1898.